

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 781

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 august 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.145. — Decret pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a ratificării Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, a aderării la Acordul deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, de implementare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, precum și a ratificării Protocolului, semnat de partea română la Skopje la 30 noiembrie 2021, de modificare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, pentru stabilirea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, precum și pentru completarea art. 11 ⁵ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de pașapoarte și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	2	1.146. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 244 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală	3–6
		Decizia nr. 277 din 9 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului.....	7–9
		Decizia nr. 290 din 25 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	10–12
		Decizia nr. 301 din 25 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	13–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		2.910. — Ordin al ministrului sănătății privind organizarea și funcționarea Centrului operativ pentru situații de urgență al Ministerului Sănătății	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a ratificării Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, a aderării la Acordul deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, de implementare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, precum și a ratificării Protocolului, semnat de partea română la Skopje la 30 noiembrie 2021, de modificare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, pentru stabilirea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, precum și pentru completarea art. 11⁵ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de pașapoarte și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a), ale art. 21 alin. (1) și ale art. 22 alin. (6) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 146 din 10 august 2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supun spre adoptare Parlamentului ratificarea Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, aderarea la Acordul deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, de implementare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, precum și ratificarea Protocolului, semnat de partea română la Skopje la 30 noiembrie 2021, de modificare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare

polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, pentru stabilirea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Acordului dintre Părțile la Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est privind schimbul automat de date ADN, date dactiloscopice și date privind înmatricularea vehiculelor, deschis spre semnare și semnat de partea română la Viena la 13 septembrie 2018, precum și pentru completarea art. 11⁵ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de pașapoarte și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.958/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 13 septembrie 2023, doamna Simionescu Ildiko, judecător la Tribunalul Bistrița-Năsăud, delegată în funcția de președinte al acestei instanțe, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 august 2023.
Nr. 1.146.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 244

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Pantea, prin reprezentant legal Sindicatul Polițiștilor Europeni „Europol”, în Dosarul nr. 337/325/2020 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 543D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 544D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ötvös Gyöngyi, prin reprezentant legal Sindicatul Polițiștilor Europeni „Europol”, în Dosarul nr. 344/325/2020 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală.

4. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 544D/2020 la Dosarul nr. 543D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă deciziile Curții Constituționale nr. 79 din 16 februarie 2021 și nr. 493 din 13 iulie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 11 martie 2020 (astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea penală din 15 aprilie 2020), pronunțată în Dosarul nr. 337/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Pantea, prin reprezentant legal Sindicatul Polițiștilor Europeni „Europol”, cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect anularea/reducerea unei amenzi, prevăzută de art. 284 din Codul de procedură penală.

8. Prin Încheierea din 11 martie 2020 (astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea penală din 15 aprilie 2020), pronunțată în Dosarul nr. 344/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ótvös Gyöngyi, prin reprezentant legal Sindicatul Polițiștilor Europeni „Europol”, cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect anularea/reducerii unei amenzi, prevăzută de art. 283 din Codul de procedură penală.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că termenul „nejustificat” cuprins de dispozițiile art. 283 alin. (4) lit. m) din Codul de procedură penală este lipsit de claritate și previzibilitate, astfel că textele criticate nu întrunesc condițiile calitative de accesibilitate și predictibilitate impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, acest text normativ, astfel cum s-a aplicat în speța dedusă judecătii — permite sancționarea unui organ de cercetare penală pentru că nu a îndeplinit niște acte de care nu avea cunoștință, într-un termen de care nu avea cunoștință. Consideră că textul normativ nu este redactat cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului (organului de cercetare penală) să își adapteze conduita, astfel încât acesta să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Apreciază că singura interpretare constituțională a termenului „nejustificat” este aceea care „impune un standard minim pentru «justificare» și maxim pentru «nejustificare»”. „Astfel, orice justificare minimă — de drept sau de fapt —, întemeiată în drept și în fapt ori doar aparent întemeiată în drept și în fapt, va fi suficientă pentru a califica neîndeplinirea dispozițiilor procurorului ca fiind «justificată»”. Susțin că orice altă interpretare a noțiunii anterior menționate reprezintă o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, astfel cum aceste drepturi sunt consacrate în Constituție și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

10. Consideră că se încalcă și prezumția de nevinovăție, în condițiile în care sarcina probei aparține persoanei amendate, care trebuie să justifice de ce nu și-a putut îndeplini obligația de serviciu trasată de procuror. Această stare de drept și de fapt permisă de către textele normative criticate reprezintă o încălcare a prezumției de nevinovăție, a dreptului la apărare, precum și a dreptului la un proces echitabil. În final, susțin că se încalcă și principiul separației puterilor în stat, în condițiile în care procurorul, în mod individual, fără citarea părților (în lipsa contradictorialității) și fără intervenția unui judecător, aplică o sancțiune de natură penală (amendă). Or, numai un judecător poate aplica o sancțiune penală, orice situație contrară

reprezentând o încălcare a principiului separației puterilor în stat, precum și o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil.

11. **Judecătoria Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că sancțiunea este partea normei juridice care stabilește consecințele ce decurg din nerespectarea dispoziției normei respective în împrejurările stabilite de ipoteza ei, precum și eventualele măsuri pe care autoritățile competente le pot lua împotriva subiectului de drept care a încălcat norma. Susține că textele legale criticate sunt previzibile cu privire la termenul în care organul de cercetare penală trebuie să îndeplinească dispozițiile scrise ale procurorului, respectiv în termenul stabilit de acesta. Cu privire la noțiunea de „neîndeplinirea în mod nejustificat”, instanța reține că noțiunea „justificat” face referire la o acțiune dovedită ca justă, dreaptă, legitimă, îndreptățită. Având în vedere scopul amenzii prevăzute de art. 283 alin. (4) lit. m) din Codul de procedură penală, respectiv acela de a sancționa neîndeplinirea de către organul de cercetare penală a dispozițiilor scrise ale procurorului, în termenul stabilit de acesta, instanța apreciază că în cauză nu se poate vorbi despre o acuzație în materie penală sau o asimilare cu o astfel de acuzație ca să poată fi analizată din prisma art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului sau a libertăților fundamentale ori a principiului *in dubio pro reo*. Arată, de asemenea, că noțiunea „nejustificat” din cuprinsul textului criticat nu încalcă prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil sau principiul separației puterilor în stat.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 11 ianuarie 2012, susține că textul legal a fost redactat cu suficientă claritate și precizie, astfel încât orice destinatar al textelor legale criticate să înțeleagă modalitatea în care se poate aplica amenda judiciară în caz de neîndeplinire a dispozițiilor scrise ale procurorului. În ceea ce privește încălcarea dreptului la un proces echitabil arată că partea interesată poate face cerere de anulare sau de reducere a amenzii aplicate, în termen de 10 zile de la comunicarea ordonanței ori a încheierii de amendare, cerere care se soluționează de alt judecător de drepturi și libertăți/judecător de cameră preliminară/complet. Așadar, din perspectivă constituțională, dispozițiile legale criticate garantează persoanei amendate o judecată imparțială în cadrul unui proces echitabil, având deplina posibilitate de a se apăra singură ori de a-și angaja un avocat ales în acest sens. În continuare, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 675 din 6 noiembrie 2018.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 283 alin. (4) lit. m): „(4) *Următoarele abateri săvârșite în cursul procesului penal se sancționează cu amendă judiciară de la 500 lei la 5.000 lei: [...] m) neîndeplinirea în mod nejustificat de către organul de cercetare penală a dispozițiilor scrise ale procurorului, în termenul stabilit de acesta.*”

— Art. 284 alin. (1) și alin. (3): „(1) *Amenda se aplică de organul de urmărire penală prin ordonanță, iar de judecătorul de drepturi și libertăți, de judecătorul de cameră preliminară și de instanța de judecată, prin încheiere. [...]*

(3) *Dacă persoana amendată justifică de ce nu și-a putut îndeplini obligația, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată poate dispune anularea ori reducerea amenzii.*”

17. Autorii excepției susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 1 alin. (5) referitor la claritatea și previzibilitatea legilor, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 2 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 paragraful 1 referitor la principiul nicio pedeapsă fără lege din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) din Codul de procedură penală, reținând, prin Decizia nr. 79 din 16 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 13 mai 2021, că abaterea judiciară este fapta persoanei care, fiind obligată printr-o dispoziție a legii de procedură penală sau a unei legi speciale să îndeplinească o anumită activitate procesuală ori să se abțină de la îndeplinirea unei activități contrare acesteia, cu știință, nu a îndeplinit-o sau a îndeplinit-o fără respectarea condițiilor prevăzute de lege. Existența unei dispoziții din legea de procedură penală care prevede o obligație pentru cei care participă la activitatea procesuală penală constituie o cerință prealabilă în conținutul abaterilor judiciare. Astfel, dispozițiile art. 283 din Codul de procedură penală prevăd structura de bază a conținutului abaterilor judiciare, conținut care se completează cu alte norme procesuale. Prevederile art. 283 din Codul de procedură penală au, așadar, caracter de norme în alb, care se întregesc prin alte norme procedurale.

19. Curtea a reținut că dispozițiile art. 283 din Codul de procedură penală prevăd structura de bază a conținutului abaterilor judiciare, iar acest conținut se poate completa cu alte norme procesuale. Prin urmare, prevederile art. 283 din Codul de procedură penală au caracter de norme generale, care se întregesc prin alte norme procedurale. Curtea a observat că abaterile judiciare în materie penală sunt reglementate în mod exhaustiv de dispozițiile art. 283 din Codul de procedură penală, care stabilesc toate situațiile ce pot da naștere unei abateri judiciare. Ele pot fi săvârșite în cursul oricăreia dintre etapele procesuale corespunzătoare exercitării funcțiilor procesuale, cu excepția celor care se pot săvârși numai în cursul urmăririi penale sau numai în cursul judecării, astfel cum decurge din textul art. 283 din Codul de procedură penală.

20. Potrivit dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) din Codul de procedură penală constituie abatere săvârșită în cursul urmăririi penale neîndeplinirea în mod nejustificat de către organul de cercetare penală a dispozițiilor scrise ale procurorului, în termenul stabilit de acesta. În temeiul prevederilor art. 303 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală, procurorul poate să dispună cu privire la efectuarea oricărui act de urmărire penală de organele de cercetare penală ale poliției judiciare sau de organele de cercetare penală speciale, după caz, dispozițiile date de procuror în legătură cu efectuarea actelor de cercetare penală fiind obligatorii și prioritare pentru organul de cercetare, precum și pentru alte organe ce au atribuții prevăzute de lege în constatarea infracțiunilor. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 300 alin. (4) din Codul de procedură penală, procurorul poate să ceară spre verificare orice dosar de la organul de cercetare penală, care este obligat să îl trimită de îndată, cu toate actele, materialele și datele privitoare la fapta care formează obiectul cercetării. Astfel, neîndeplinirea nejustificată a oricăreia dintre dispozițiile date de procuror în scris și cu stabilirea unui termen de executare, circumscrise atribuțiilor prevăzute de textele mai sus menționate, poate atrage aplicarea amenzii judiciare de către procuror. Forma scrisă a dispozițiilor date este impusă de necesitatea stabilirii certe a faptului că acestea au fost date, iar organul de cercetare penală a luat cunoștință de ele.

21. În ceea ce privește lipsa de claritate și previzibilitate a termenului „nejustificat”, Curtea reține că în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 561 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 10 noiembrie 2017, făcând referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a statuat că formularea actelor normative nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, ale căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (a se vedea Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Río Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93). Totodată, drept consecință logică a principiului conform căruia legile trebuie să fie de aplicabilitate generală, formularea actelor normative nu este întotdeauna exactă, folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Rezultă că interpretarea acestor norme depinde de practică și nu încapă îndoială că instanțele interne sunt cele mai în măsură să examineze și să interpreteze legislația națională; o astfel de interpretare nu este în sine incompatibilă cu art. 7 din Convenție

(a se vedea Hotărârea din 21 ianuarie 1999, pronunțată în Cauza *Garcia Ruiz împotriva Spaniei*, paragraful 28, și Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragraful 108).

22. Plecând de la aceste statuări de principiu, Curtea observă că, într-adevăr, noțiunea „nejustificat” din cuprinsul textului criticat nu este definită legal, astfel încât aceasta să aibă un înțeles specific dreptului penal, aspect ce denotă intenția legiuitorului de a-i atribui, în contextul reglementării abaterilor judiciare, înțelesul ce rezultă din sensul comun al acesteia (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 315 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1130 din 24 noiembrie 2020). Așa fiind, Curtea reține că, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, prin cuvântul „nejustificat” se înțelege „care nu este justificat”, iar termenii „a justifica” și „justificat” au înțelesul de „a arăta că ceva este just, legitim, a demonstra justetea unui lucru; a da explicații cu privire la o atitudine, o acțiune”, respectiv „dovedit ca just, îndreptățit, legitim”. Totodată, Curtea reține că prevederile legale criticate reglementează, așa cum însăși denumirea marginală a acestora o enunță, cu privire la abaterile judiciare și la amenda judiciară. Participanții la procesul penal au, în cadrul desfășurării acestuia, anumite obligații impuse de legea procesuală, iar neîndeplinirea acestora ori îndeplinirea lor cu ignorarea condițiilor prevăzute de lege poate dăuna bunei desfășurări a procedurii judiciare sau poate stânjeni aflarea adevărului și realizarea justiției penale.

23. Astfel, semnificația cuvântului „nejustificat”, folosit de legiuitor în cuprinsul dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. m) din Codul de procedură penală, poate fi determinată prin interpretarea gramaticală și sistematică a normei criticate de către orice persoană care cunoaște sensul comun al cuvintelor din vocabularul limbii române și, cu atât mai mult, dacă o astfel de persoană apelează la consultanța juridică de specialitate.

24. Totodată, modalitatea de reținere a unor cazuri concrete ca fiind cazuri ce se circumscriu neîndeplinirii în mod nejustificat de către organul de cercetare penală a dispozițiilor scrise ale procurorului, în termenul stabilit de acesta, reprezintă un aspect ce intră în atributul exclusiv al instanțelor de judecată și, de aceea, în aceste situații, suplețea legii este de preferat, întrucât nu se poate stabili aprioric totalitatea împrejurărilor care ar putea intra sau nu în categoria abaterii judiciare respective (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 561 din 19 septembrie 2017, precitată, paragraful 31).

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Pantea și de Ötvös Gyöngyi, ambii prin reprezentant legal Sindicatul Polițiștilor Europeni „Europol”, în dosarele nr. 337/325/2020 și nr. 344/325/2020 ale Judecătorei Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 283 alin. (4) lit. m) teza întâi și teza finală și ale art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

25. Așa fiind, Curtea constată că, prin raportare la exigențele mai sus arătate, prevederile art. 283 alin. (4) lit. m) din Codul de procedură penală respectă standardele de calitate a legii, impuse de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, sensul cuvântului „nejustificat” putând fi determinat de către destinatarii normei juridice criticate — prin utilizarea semnificației obișnuite a acestuia și, la nevoie, prin recurgerea la consultanța juridică de specialitate — permițându-le acestora să își adapteze conduita la exigențele legii.

26. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 284 alin. (1) teza întâi și alin. (3) teza întâi din Codul de procedură penală, Curtea reține că aceste dispoziții au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, instanța de contencios constituțional pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 20 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 mai 2021, Decizia nr. 353 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 14 iulie 2017, și Decizia nr. 493 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 7 ianuarie 2022.

27. Curtea a constatat că partea interesată se poate adresa unui alt judecător de drepturi și libertăți/judecător de cameră preliminară/complet în termen de 10 zile de la comunicarea ordonanței/încheierii de amendare, în vederea anulării sau reducerii amenzii aplicate. Așadar, din perspectivă constituțională, dispozițiile legale criticate garantează persoanei amendate o judecată imparțială în cadrul unui proces echitabil, având deplina posibilitate de a se apăra singură ori de a-și angaja un avocat ales în acest sens.

28. Posibilitatea de a cere anularea ori reducerea amenzii, conform art. 284 alin. (4) din Codul de procedură penală, constituie un mijloc juridic ce asigură verificarea ordonanței procurorului prin care s-a aplicat amenda sub aspectul caracterului său justificat și al cuantumului acesteia, de către un judecător de drepturi și libertăți. Or, această soluție juridică este de natură să asigure dreptul la un proces echitabil al persoanei amendate, din perspectiva posibilității contestării amenzii judiciare ce face obiectul analizei.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice această jurisprudență, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 277

din 9 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Mircea Liviu Jița în Dosarul nr. 725/44/2018 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 166D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Dan Lupașcu din cadrul Baroului București. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Dan Lupașcu, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că, în prezenta cauză, sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, în primul rând, se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate specifice calității legii, impuse de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, și creează premisa unei agravări a răspunderii penale a subiectului activ al infracțiunii predicat în situația în care prin ascunderea sau, după caz, disimularea provenienței ilicite a bunurilor se urmărește, de fapt, ascunderea infracțiunii predicat și, respectiv, eludarea consecințelor comiterii respectivelor infracțiuni. Se arată că, în acest fel, se ajunge la angajarea de două ori a răspunderii penale a subiectului activ al infracțiunii predicat, pentru comiterea unei fapte care, în esență, nu reprezintă altceva decât urmarea vizată de către subiectul activ a activității infracționale principale. Se arată că atât ascunderea, cât și disimularea, ca modalități normative, se integrează, în mod natural, în contextul *post-factum* al infracțiunii principale, fiind comise tocmai pentru a evita tragerea la răspundere penală. Pe de altă parte, se arată că rezoluția infracțională este, de regulă, unică și că aceasta vizează nu doar infracțiunea predicat, ci și acțiunile care sunt incriminate, în mod distinct, prin dispozițiile legale criticate. Din acest motiv, sunt aplicabile considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018. În al doilea rând, se arată că reținerea unei pluralități de infracțiuni între infracțiunea predicat și cea de spălare a banilor reglementată prin textul criticat, care implică tragerea la răspundere penală de două ori a autorului acestora,

încalcă principiul proporționalității incriminării, care decurge din principiul legalității incriminării. În al treilea rând, se arată că în sistemul nostru de drept nu sunt permise autofavorizarea și autotăinuirea, motiv pentru care nu poate fi reținută, în sarcina aceluiași subiect de drept, nici autospălarea produsului infracțional.

4. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că prezenta excepție de neconstituționalitate a fost invocată în cadrul unui recurs în care s-a respins excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Se mai arată că soluționarea cauzei în care a fost invocată prezenta excepție se află la al doilea ciclu procesual, după trimiterea spre rejudecare și declinarea competenței, la Tribunalul Vrancea, având termen de judecată data de 23 mai 2023.

5. Cu privire la fondul excepției de neconstituționalitate, sunt invocate soluția și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 812 din 2 decembrie 2012, precum și ale Deciziei nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Se susține că textul criticat stabilește criterii obiective de apreciere a caracterului penal al faptelor pe care le incriminează, care sunt săvârșite în legătură cu bunul sau cu sumele rezultate din comiterea infracțiunii predicat, și că această modalitate normativă corespunde scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor. Se susține că, de altfel, noțiunile de „ascundere” și „disimulare” arată obiectul faptelor incriminate de legiuitor și că acestea sunt clare, precise și previzibile, norma de incriminare criticată fiind în acord cu toate dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Se susține că, așadar, intenția legiuitorului nu a fost aceea de a limita răspunderea penală a autorului infracțiunii prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 în acord cu art. 270 alin. (2) din Codul penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Decizia penală nr. 1/R din 14 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 725/44/2018, **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului**, excepție ridicată de Mircea Liviu Jița într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul comiterii mai multor infracțiuni, printre care și infracțiunea de spălare a banilor în forma prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

7. În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate încalcă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate ce rezultă din normele constituționale și convenționale invocate, deoarece acestea creează premisa unei agravări a răspunderii penale a subiectului activ (autor sau participant) al infracțiunii predicat în situația în care prin ascunderea/disimularea provenienței ilicite a bunurilor se urmărește de fapt ascunderea săvârșirii infracțiunii predicat

și, respectiv, eludarea consecințelor încălcării legii penale. Se arată că prin aplicarea textului criticat se ajunge, în mod inevitabil, la angajarea, în mod disproporționat, a răspunderii penale a subiectului activ al infracțiunii predicat pentru comiterea unei fapte, care, în esență, nu reprezintă altceva decât o urmare firească a activității infracționale principale.

8. Se susține că această interpretare contravine în mod vădit principiului legalității incriminării. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018 și se arată că raționamentul potrivit căruia Curtea Constituțională a considerat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 sunt neconstituționale în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii, este aplicabil *mutatis mutandis* și în cazul modalității normative prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

9. În acest sens, se arată că atât ascunderea, cât și disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora este înglobată, în mod natural, în contextul *post-factum* al infracțiunii principale, acestea fiind comise cu scopul eludării consecințelor încălcării legii penale. Se susține, totodată, că în practică este imposibil de decelat dacă acestea au avut la bază aceeași rezoluție infracțională ori o rezoluție infracțională distinctă.

10. Prin urmare, se apreciază că, pentru identitate de rațiune, cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018 cu privire la „folosirea” bunurilor de către subiectul activ al infracțiunii predicat sunt aplicabile și în prezenta cauză, respectiv că ascunderea sau disimularea bunurilor nu presupune, în sine, existența unei noi rezoluții infracționale, fiind mai degrabă o activitate firească, ulterioară comiterii infracțiunii din care provin bunurile, menită să îi asigure autorului/participantului la infracțiunea predicat „ștergerea urmelor infracțiunii”.

11. Așadar, se arată că reținerea unei pluralități de infracțiuni între infracțiunea predicat și infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 implică tragerea făptuitorului la răspundere penală de două ori pentru aceeași faptă, fiind în mod vădit contrară principiului proporționalității incriminării ce decurge din principiul legalității incriminării prevăzut la art. 23 alin. (12) din Constituție și art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, obiectivul urmărit de legiuitor, respectiv asigurarea protecției proprietății asupra bunurilor, este garantat prin incriminarea și sancționarea infracțiunii predicat, nefiind necesare o incriminare și o sancționare suplimentare ale faptei ilicite prin reținerea, în același timp, în sarcina subiectului activ al infracțiunii predicat și a infracțiunii de spălare a banilor.

12. Se conchide că incriminarea infracțiunii de spălare a banilor în varianta normativă prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 nu întrunește cerințele de claritate, precizie și previzibilitate întrucât permite interpretarea că autorul/participantul la infracțiunea predicat poate să fie, în același timp, sancționat și în calitate de autor/participant la infracțiunea de spălare a banilor în eventualitatea în care, ulterior comiterii infracțiunii predicat, acesta procedează la ascunderea/disimularea provenienței bunurilor. Consecința directă este emiterea unor rechizitorii abuzive, fiind posibile chiar condamnări pe criterii neobiective, arbitrar.

13. **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 215 din 12 aprilie 2016.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, care au următorul conținut: „(1) *Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: [...] b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;*”.

18. Legea nr. 656/2002 a fost abrogată de art. 65 lit. a) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019. Având însă în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a reținut că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea va analiza pe fond excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

19. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității incriminării și a pedepsei, precum și prevederilor art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la legalitatea incriminării.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, fiind pronunțate, în acest sens, mai multe decizii, printre care Decizia nr. 471 din 22 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 14 februarie 2023, Decizia nr. 695 din 28 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 25 ianuarie 2022, și Decizia nr. 812 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 1 martie 2022, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

21. Prin Decizia nr. 471 din 22 octombrie 2022, precitată, paragraful 31, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor

chestiuni de drept în materie penală, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii (pct. 2 din dispozitiv), sunt neconstituționale. S-a reținut, totodată, că, în soluția pronunțată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, atunci când a stabilit că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, nu a distins între modalitățile normative alternative ale infracțiunii de spălare a banilor, prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și, respectiv, c) din Legea nr. 656/2002. Însă instanța de contencios constituțional, în cuprinsul Deciziei nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, a făcut o distincție referitoare la varianta normativă reglementată la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, arătând că, în ipoteza săvârșirii faptelor de spălare a banilor și a infracțiunii din care aceștia provin de către același subiect activ, organele judiciare sunt chemate să aprecieze, în fiecare situație în parte, dacă infracțiunea de spălare a banilor este suficient de bine individualizată față de infracțiunea predicată și dacă se impune reținerea unui concurs de infracțiuni sau a unei infracțiuni unice.

22. Tot prin Decizia nr. 471 din 22 octombrie 2022, paragraful 32, analizând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, Curtea Constituțională a reținut că varianta normativă prevăzută la alin. (1) lit. a) constă în fapte de schimbare sau transfer de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul ajutării persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; varianta normativă reglementată la alin. (1) lit. b) constă în ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; iar varianta infracțională prevăzută la alin. (1) lit. c) din aceeași lege constă în dobândirea, depunerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Curtea a stabilit că primele două modalități normative, reglementate la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, corespund scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de combatere a acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței unor bunuri rezultate din săvârșirea de infracțiuni, în timp ce modalitatea normativă prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție —

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, este neconstituțională în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii.

23. De asemenea, prin aceeași decizie, referitor la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, Curtea Constituțională a reținut că acestea reglementează o modalitate de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor al cărei element material constă în fapte de ascundere sau disimulare care, prin natura lor, nu pot fi decât subsecvente dobândirii bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni și, totodată, diferite de acțiunile sau inacțiunile care formează elementul material al infracțiunii predicată. Prin urmare, tragerea la răspundere penală a aceleiași persoane pentru comiterea infracțiunii predicată, dar și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, în modalitatea prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, nu presupune o încălcare a principiului *ne bis in idem*, neimplicând judecarea și pedepsirea subiectului activ al infracțiunii de spălare a banilor de două ori pentru aceeași faptă, ci, dimpotrivă, sancționarea acestuia pentru fapte diferite, săvârșite la un anumit interval de timp, fapte care constituie elementul material al infracțiunii predicată și, respectiv, al celei de spălare a banilor.

24. Având în vedere considerentele mai sus invocate, prin paragraful 36 al Deciziei nr. 471 din 22 octombrie 2022, Curtea a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 sunt în acord cu prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Nu în ultimul rând, prin decizia precitată, paragraful 37, Curtea a constatat că noțiunile de „ascundere” și „disimulare” folosite în cuprinsul textului criticat, precum și sintagma care arată obiectul faptelor de ascundere sau disimulare, respectiv adevărata natură „a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora” sunt clare, precise și previzibile, norma de incriminare analizată fiind în acord cu exigențele ce rezultă din prevederile constituționale și convenționale referitoare la calitatea legii și la principiul legalității incriminării. În același sens, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice această jurisprudență, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Liviu Jîtea în Dosarul nr. 725/44/2018 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 290

din 25 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene raportat la art. 20 alin. (1) și (2) din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ermil Chelariu în Dosarul nr. 933/118/2018 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.295D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 august 2018, pronunțată în Dosarul nr. 933/118/2018, **Tribunalul Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene raportat la art. 20 alin. (1) și (2) din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Ermil Chelariu într-o cauză având ca obiect acordarea drepturilor prevăzute la art. 20 alin. (1) și (2) din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că excepția de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, iar ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la care face referire directă textul criticat sunt cele prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

6. Se apreciază că prin suspendarea succesivă, pe termen nedefinit, a acordării respectivelor drepturi și imposibilitatea de

a cere prin intermediul instanțelor judecătorești realizarea acestora se încalcă art. 21 din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Așadar, este neconstituțională o prevedere cuprinsă într-un act normativ prin care un organ administrativ, fie acesta și Guvernul României, prin simpla sa voință, nesuștinută de motive întemeiate, stabilește aplicabilitatea sau nu a unei dispoziții legale, prin posibilitatea de prelungire nelimitată a suspendării exercitării unor drepturi. Prin urmare, prevederile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 sunt neconstituționale, întrucât limitează dreptul de acces la justiție și îngrădesc drepturi ocrotite prin Constituție și lege.

7. Se susține încălcarea principiului egalității în drepturi și nediscriminării, întrucât, în numeroase spețe la nivelul întregii țări, instanțele de judecată s-au pronunțat, anterior Deciziei nr. 5 din 5 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, în sensul obligării angajatorilor la plata acestor drepturi.

8. Se arată că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (spre exemplu, Hotărârea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Bozgan împotriva României*) a reținut că, la analiza necesității și proporționalității oricărei ingerințe a statului asupra exercitării unui drept, trebuie întotdeauna apreciat în funcție de speța respectivă. Principiul proporționalității apare în procedurile judiciare în care se pune problema prevalenței unui drept legal față de alt drept legal sau în care disputa privește protecția unui drept privat în contrapondere cu protecția interesului public. Orice măsură luată de o autoritate publică care afectează drepturile indivizilor trebuie să fie corespunzătoare atingerii unui scop legitim, necesară în vederea atingerii aceluși scop și, în același timp, rezonabilă. Astfel, prin amânarea succesivă a acestor drepturi, fără respectarea unui termen rezonabil și fără să existe dezechilibre majore la nivel bugetar, care să justifice măsuri extraordinare, este afectată proporționalitatea măsurii de suspendare a plăților, întrucât se ajunge la anihilarea drepturilor respective. În plus, nu se mai menține un just echilibru între interesele debitorului — statul — și cele ale creditorilor — beneficiarii acestor drepturi.

9. Se afirmă că, inclusiv Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prin Hotărârea Curții din 30 iunie 2016, a statuat că nu se poate admite ca un stat membru, în calitatea sa de debitor, într-un litigiu, precum litigiul principal, să se poată prevala de insuficiența fondurilor pentru a justifica imposibilitatea executării unei decizii judecătorești care îi recunoaște justițiabilului un drept conferit de ordinea juridică a Uniunii.

10. Se afirmă că, în accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea de „bun” este reprezentată atât de bunurile actuale, cât și de valorile patrimoniale, inclusiv creanțele în baza cărora reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o speranță legitimă de a le obține. Ca atare, dreptul, deja născut și recunoscut, la acordarea compensațiilor apare astfel ca un „bun” în înțelesul art. 1 din Primul Protocol adițional

la Convenție, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Europene (Hotărârea din 2 septembrie 1997, pronunțată în Cauza *De Santa împotriva Italiei*, Hotărârea din 2 septembrie 1997, pronunțată în Cauza *Abenavoli împotriva Italiei*, Hotărârea din 2 septembrie 1997, pronunțată în Cauza *Nicodemo împotriva Italiei*). Totodată, existența unei ingerințe a autorităților publice în exercitarea dreptului la respectarea bunului, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, obliga la demonstrarea întrunirii cumulative a condițiilor privării de proprietate: ingerința să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim de interes general, să fie proporțională cu scopul legitim urmărit, adică să releve un „echilibru just” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului.

11. **Tribunalul Constanța — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât dreptul de pensie și celelalte drepturi care se acordă cu ocazia pensionării sunt acelea în vigoare la data deschiderii dreptului de pensie, iar nu acelea care existau la o dată anterioară, aspect statuat în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care anterior a reținut că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă norma cuprinsă în art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 raportat la art. 20 alin. (1) și (2) din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, iar legiuitorul poate să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora ori la suspendarea sau încetarea acestora.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene raportat la art. 20 alin. (1) și (2) din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Însă, analizând notele scrise ale autorului excepției, Curtea constată că acesta critică numai dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, așa încât obiect al excepției îl constituie aceste dispoziții, care au următorul conținut: „(1) În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”

16. Curtea observă că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și-au încetat aplicabilitatea, însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a stabilit că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se va analiza constituționalitatea acestora.

17. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, se invocă art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul de acces la instanță ca parte a dreptului la un proces echitabil, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, prevederi referitoare la dreptul de proprietate.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare cu cele din prezenta cauză, prin mai multe decizii, spre exemplu, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 16 noiembrie 2021, Decizia nr. 761 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 17 februarie 2022, Decizia nr. 219 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 12 august 2022, sau Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 16 februarie 2023, iar instanța de contencios constituțional, respingând excepțiile de neconstituționalitate, a statuat că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă o temei constituțional, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora și, de asemenea, să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală. De asemenea, Curtea a arătat că nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

19. Astfel, Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate fac parte din legi anuale de salarizare a personalului plătit din fonduri publice și prevăd că în anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Textele criticate au caracter general, referindu-se la toate categoriile de ajutoare sau indemnizații prevăzute de lege la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, cum sunt, cu titlu exemplificativ, cele prevăzute de: art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, art. 69 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 14 decembrie 2004, art. 20 din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 sau art. 73 din Legea nr. 7/2006 privind statutul

funcționarului public parlamentar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 25 mai 2009. De asemenea, Curtea a reținut că, în speță, este vorba despre ajutorul prevăzut de art. 20 din cap. II din anexa nr. VII: *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010, ajutor prevăzut pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu. Însă Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Noua reglementare nu conține nicio dispoziție similară celor din Legea-cadru nr. 284/2010 care instituiau ajutoarele și indemnizațiile (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragrafele 58 și 59).

20. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, paragraful 30, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 63, sau Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, paragraful 52).

21. Referitor la susținerea privind încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, potrivit căreia dispozițiile criticate creează situații juridice discriminatorii față de persoanele care au obținut hotărâri judecătorești definitive, prin care li s-a acordat ajutorul prevăzut de art. 20 din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 66, și Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, paragraful 55, Curtea a constatat că aceste susțineri nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, ci vizează, în realitate, aplicarea diferită a legii de către instanțele judecătorești, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ermil Chelariu în Dosarul nr. 933/118/2018 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

22. Analizând compatibilitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate, prin Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, paragraful 59, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 69, și Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 6 ianuarie 2021, paragraful 20, Curtea a reiterat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii, prin modificări legislative corespunzătoare. În același sens este și Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea respectă modul în care acesta percepe imperativele „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Referitor la invocarea art. 21 din Constituție, Curtea constată că acesta nu are legătură cu cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 301

din 25 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Stamate în Dosarul nr. 3.646/3/2018* al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 202D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, asistat de domnul avocat Ovidiu Ioan, cu împuternicire avocațială atașată la dosar. Lipsește partea Casa de Pensii a Municipiului București. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, nemaexistând un stat de drept, democratic, cu o separație a puterilor de stat. Există o dictatură guvernamentală, în care Guvernul a emis mai multe ordonanțe „tip suveică”, care nu mai sunt de actualitate, sunt expirate, dar sunt totuși menținute în vigoare, încălcându-se dreptul Parlamentului de a crea legi. Emiterea acestor ordonanțe nu a fost justificată de existența unor situații extraordinare, România neaflându-se în criză și nefiind dezastre naturale. Reglementările criticate reprezintă, prin urmare, o măsură politică, inadecvată ordonanțelor guvernamentale. Aceste ordonanțe nu au predictibilitatea, previzibilitatea și precizia necesare pentru a delimita categoriile de persoane cărora li se adresează. Dreptul pretins de autorul excepției nu este o indemnizație, ci un spor la pensia pentru limită de vârstă. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se referă la „indemnizațiile” acordate. Deci, există o mare neclaritate în ceea ce privește categoria de venit avută în vedere. Ordonanțele de urgență nu au avut o aplicare limitată în timp și își produc în continuare efectele. Mai arată că există un drept patrimonial personal, al sporului de pensii, dar acesta este plafonat de Guvern. După trei ani intervine prescripția. Deci, în prezent, autorul excepției nu mai poate beneficia decât de sporurile acordate începând cu anul 2020. Dreptul la sporul de pensie este doar suspendat, așadar acordarea sa este prorogată

pentru momentul nedefinit când România va ieși din criză. Dispozițiile de lege criticate dispun că indemnizațiile se vor acorda în cuantumul convenit, care reprezintă o formulă matematică, ce se aplică pentru revoluționarii determinați în raport cu 1,1 la salariul mediu brut pe economie. În luna decembrie, în anul 2018, acest salariu nu era prevăzut în Monitorul Oficial al României. În luna ianuarie, în Monitorul Oficial al României se prevede că salariul mediu brut a crescut, fiind de 4.000 de lei. Rezultă că de fapt nu există criză economică. Cuantumul sporului la pensie nu este calculat așa cum spune casa de pensii, ci se calculează potrivit sumei rămase în plată din anul precedent. Există astfel o discriminare clară între categorii de revoluționari și între categoriile de pensionari. Anual, pensiile bugetarilor cresc, ale revoluționarilor rămân plafonate și se pierd prin prescripție.

4. Reprezentanta Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că indemnizațiile care se acordă în temeiul Legii nr. 341/2004 au caracter reparator, neavând o consacrare constituțională. Prin urmare, legiuitorul este liber să stabilească modalitatea, cuantumul, condițiile și frecvența acordării acestor drepturi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.646/3/2018*, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Stamate într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze privind drepturile bănești reglementate de art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată, în esență, că prin art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 i se îngrădește, în perioada 2019—2021, dreptul la indemnizația de pensie pentru limită de vârstă în valoare de 0,6 procente din salariul mediu brut pe economie calculat pentru fiecare an în care se face plata, conform Legii nr. 341/2004, fiind menținut calculul făcut pentru anul 2008, care nu mai este de actualitate.

7. Autorul excepției susține că orice lege și ordonanță guvernamentală trebuie să îndeplinească condițiile de procedură, formă, claritate, predictibilitate, adaptare și

sincronizare cu timpul pentru care au fost promulgate. Ordonanțele guvernamentale sunt legi temporare care beneficiază de sprijinul legii doar pe perioada pentru care au fost elaborate și cu condiția *sine qua non* de apariție în timp util a unei legi care să confere propunerilor temporare o definitivare și o stabilitate legislativă a efectelor juridice produse prin ordonanțe. A fost depășit termenul pentru care au fost întocmite Ordonanțele de urgență nr. 95/2014, nr. 57/2015, nr. 99/2016, nr. 9/2017 și nr. 90/2017, fără ca apariția unei legi organice adoptate de către Parlamentul României să le mai consacre valabilitatea.

8. Menținerea cuantumului aplicat în luna decembrie a anului anterior este o măsură care datează din anul 2008, când venitul mediu brut pe economie era 1.836 lei. În 2018, salariul mediu pe economie este de 4.126, conform art. 15 din Legea nr. 3/2018. Autorul pune în discuție situația în care un beneficiar al Legii nr. 341/2004 ar ieși în prezent la pensie, arătând că, deși procentul de 0,6 ar trebui să se calculeze la suma de 4.126 lei, rezultând o indemnizație în valoare de 2.475 de lei, cu toate acestea, valoarea acordată este de 1.102 lei, egală cu a celor care aveau deja în plată această indemnizație.

9. Autorul excepției susține că statul român nu se află în recesiune economică în condițiile în care nivelul de trai a crescut, fapt confirmat și de creșterea salariului mediu brut pe economie. În plus, din surse de informare personală, cunoaște că termenul maxim de aplicare a unei ordonanțe de urgență pe temei de criză financiară este de maximum 3 ani, or, în perioada cuprinsă între 2010 și 2021, acest termen este depășit.

10. Autorul excepției precizează și faptul că indemnizația de care beneficiază este un „bun patrimonial personal” care nu poate fi afectat de deficitul bugetar și nici de dezorganizarea socială. Casa de Pensii a Municipiului București este obligată ca pentru fiecare modificare bugetară a salariului mediu brut pe economie să emită anual o nouă decizie de pensionare, așa cum ar trebui să procedeze și în privința luptătorilor anticomuniști, care însă sunt discriminați.

11. Dispozițiile art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât toate indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 sunt amestecate în aceeași categorie fiscală, deși aceste indemnizații sunt bine definite de articole și legi diferite. Indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 341/2004 este separată și specifică acordării în cazul îndeplinirii condițiilor de vârstă pentru obținerea pensiei, deci este adiacentă pensiei și are aceleași caracteristici juridice și fiscale ca aceasta. Prin urmare, nu poate fi confundată cu indemnizația reparatorie de 1,1 prevăzută de alt articol din lege. Din contră, indemnizația de care beneficiază nu a fost niciodată suspendată, plafonată sau limitată de prevederile legale.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** arată că există legătură între textul criticat și obiectul cauzei, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 îi îngrădește autorului excepției, pe următorii 3 ani, 2019—2021, indemnizația de pensie pentru limita de vârstă în valoare de 0,6 din salariul mediu brut pe economie, calculată pentru fiecare an în care se face plata, conform Legii nr. 341/2004, fiind menținut calculul făcut pentru anul 2008, care nu mai este de actualitate. Astfel, autorul excepției este discriminat față de ceilalți pensionari cărora li se mărește anual pensia, punctul de pensie fiind direct influențat de salariul mediu brut pe economie.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „*În perioada 2019—2021, indemnizațiile stabilite în baza Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se acordă în cuantumul convenit sau aflat în plată în luna decembrie 2018.*”

17. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate și-au încetat în prezent aplicarea. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor de lege criticate cu care a fost sesizată, care sunt incidente în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

18. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 privind statul român, art. 3 privind teritoriul, art. 5 referitor la cetățenie, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 136 privind proprietatea și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia a invocat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 într-o cauză al cărei obiect privește drepturi reglementate de art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004. Potrivit acestui text de lege, persoanele care au calitatea de luptători pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989, precum și urmașii de erou-martir care îndeplinesc condițiile Legii nr. 341/2004 beneficiază de acordarea unei indemnizații lunare, adăugată la pensia pentru limită de vârstă, echivalentă cu un coeficient de 0,6, calculată pe baza coeficienților de multiplicare aplicați asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului

asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata.

20. Autorul excepției este nemulțumit că prin dispozițiile de lege criticate, precum și prin acte normative anterioare se derogă de la modul de calcul al indemnizației prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 341/2004, prevăzându-se prin art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 acordarea cuantumului convenit sau aflat în plată în luna decembrie 2018.

21. O primă critică de neconstituționalitate care se desprinde din argumentația mai amplă a autorului excepției se referă la inexistența unei justificări a măsurilor adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, întrucât nu a existat o situație de criză economică, ci, din contră, nivelul de trai a crescut. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 536 din 15 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 din 13 octombrie 2021, paragraful 35, Curtea, analizând critici similare celor invocate în prezenta cauză, a reținut că aceste critici nu sunt întemeiate, având în vedere cele prezentate în nota de fundamentare, precum și faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere, pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia. În sensul celor arătate a fost invocată și Decizia de inadmisibilitate din 4 septembrie 2012, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49.

22. Un alt aspect de neconstituționalitate invocat de autorul excepției are în vedere faptul că prin dispozițiile de lege criticate îi este afectat un bun patrimonial. Prin Decizia nr. 83 din 3 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 24 mai 2022, paragraful 33, Curtea Constituțională a arătat că indemnizațiile ce se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004 constituie într-adevăr un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceste tipuri de indemnizații au caracter reparatoriu, fără consacrare constituțională, astfel încât legiuitorul le poate acorda sau nu, dar în momentul în care a decis acordarea unor astfel de indemnizații pe o anumită

perioadă are, de asemenea, dreptul să stabilească frecvența și modalitatea concretă în care va face aceasta. Nefiind drepturi constituționale, legiuitorul poate opta și pentru retragerea acestora în viitor.

23. În mod adițional celor reținute prin decizia mai sus amintită, Curtea reține și faptul că indemnizațiile reglementate de art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 341/2004, chiar dacă sunt acordate în legătură cu pensia pentru limită de vârstă, nu se confundă cu dreptul la pensie, care are o consacrare constituțională în art. 47 alin. (2) și se întemeiază pe principiul contributivității asiguraților. Prin urmare, condițiile restrângerii exercițiului dreptului prevăzut de art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 341/2004 nu ar putea fi supuse prevederilor art. 53 din Constituție, acesta nefiind incident decât în ceea ce privește drepturile fundamentale.

24. În ceea ce privește susținerile referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor legale criticate, precum și a celor care se referă la încălcarea principiului egalității în drepturi, prin Decizia nr. 281 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 12 august 2022, paragraful 22, Curtea a reținut că legiuitorul trebuie să aibă o marjă rezonabilă în ceea ce privește aprecierea relevanței asemănarilor și deosebirilor dintre diverse categorii de subiecte de drept pe care el însuși le instituie. Astfel, în contextul în care legiuitorul delegat a implementat, prin dispozițiile de lege criticate, măsuri financiar-bugetare, aplicabile deopotrivă tuturor indemnizațiilor stabilite în baza Legii nr. 341/2004, diferența dintre aceste indemnizații devine irelevantă. Curtea amintește și faptul că, în mod contrar celor susținute de autorul excepției, indemnizația de care beneficiază în temeiul art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 341/2004 nu este un drept fundamental, chiar dacă însoțește pensia pentru limită de vârstă, neputând fi confundată cu dreptul la pensie.

25. În sfârșit, în ceea ce privește celelalte prevederi constituționale invocate de autorul excepției, Curtea constată că autorul excepției nu motivează modul în care dispozițiile de lege criticate contravin acestor prevederi, critica de neconstituționalitate fiind astfel inadmisibilă. De altfel, observând conținutul textelor constituționale, Curtea apreciază că acestea, raportat la reglementarea art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, nu sunt incidente în cauză.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Stamate în Dosarul nr. 3.646/3/2018* al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind organizarea și funcționarea Centrului operativ pentru situații de urgență al Ministerului Sănătății

Văzând Referatul de aprobare al Centrului operativ pentru situații de urgență din cadrul Direcției generale asistență medicală nr. A.R. 15.385/2023,

având în vedere prevederile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.491/2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Centrul operativ pentru situații de urgență al Ministerului Sănătății este o structură tehnico-operativă care își desfășoară activitatea permanent, 24h/24h, 7 zile din 7.

Art. 2. — Centrul operativ pentru situații de urgență al Ministerului Sănătății asigură secretariatul tehnic permanent al Comitetului pentru Situații de Urgență al Ministerului Sănătății.

Art. 3. — Centrului operativ pentru situații de urgență al Ministerului Sănătății îndeplinește atribuțiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.491/2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru

situații de urgență, cu modificările ulterioare, și în Regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Sănătății.

Art. 4. — Direcțiile responsabile din cadrul Ministerului Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului sănătății nr. 632/2005 privind înființarea Centrului operativ pentru situații de urgență al Ministerului Sănătății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 27 iunie 2005, se abrogă.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 28 august 2023.
Nr. 2.910.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

